

דבגנתא דעדן, דקיימן שורין שורין ביקרא עלאה, בדרגין עלאין.
 מה כתוב? עלו זה בגב. השתדלו בתורה ותראו שהרי היא עומדת לפניכם,
 וממנה תדעו אותו. וראיתם את הארץ מה היא וגו'. תראו ממנה אותו עולם,
 שהרי ירשה של חלק שאני מכניסכם בה. ואת העם הישב עליה - אותם
 צדיקים שבגן עדן, שעומדים שורות שורות בכבוד עליון בדרגות עליונות.

החזק הוא הרפה, בה תחמו אי זכו לכל האי בד אתקפו על יצריהון, ותברו ליה,
 אי לא. או בד אתקפו באורייתא, למלעי בה ימא וליליא. או אי ארפו ידיהו מנה.
 וזכו לכל האי. המעט הוא אם רב, אי סגיאין אינון דאשתדלו בפולחני, ואתקפו
 באורייתא, בגין דזכו לכל האי אי לא. (במדבר י"ג) ומה הארץ השמנה היא אם רזה.
 מדאורייתא תנדעון מה הארץ. מה תחוי עלמא אי אסגי טיבו עלאה ליתבהא, או אי
 אזעיר מנה פלום. היש בה עין אם אין, האית בה אילנא דחיי, לעלם ולעלמי עלמין,
 או אי צרורא דחיי אשתכח בגוה, אם לא.

החזק הוא הרפה. בה תראו אם זכו לכל זה פשתתפרו על יצרם ושרוהו, אם לא.
 או פשתתחזקו בתורה לעמק בה יומם ולילתה. או אם הרפו ידיהם ממנה, וזכו לכל
 זה. המעט הוא אם רב, אם רבים אלו שהשתדלו בעבודתי והתחזקו בתורה משום
 שזכו לכל זה, אם לא. ומה הארץ השמנה היא אם רזה. מהתורה תדעו מה הארץ,
 מה אותו עולם, אם מרבה טובה עליונה ליושביה, או אם ממעיט מפניו פלום. היש
 בה עין אם אין. היש בה עין החיים לעולם ולעולמי עולמים, או שצורר החיים נמצא
 בתוכה, אם לא.

זוהר פרשת שלח (ח"ג דף ק"ס ע"א)

ויעלו בגב ויבא עד חברון. (במדבר י"ג) ויעלו בגב, בני נשא סלקין בגוה בגב,
 בלבא עצלא, כמאן דאשתדל במגנא, בגיבו, דחשיב דלית בה אגר, חמי דהא
 עותרא דהאי עלמא אביד בגינה, חשיב דכלא הוא. בגב: כמה דאת אמר (בראשית
 ח) חרבו המים, ומתרגמינן נגיבו. לכתר ויבא עד חברון, עד דאתי לאתחברא בה,
 קארי ושאני בה.

ויעלו בגב ויבא עד חברון. ויעלו בגב, בני אדם נכנסים לתוכה בגב, בלב עצל,
 כמי שמשתדל בהנם, ביבש, שחושב שאין בה שכר. רואה שעושה העולם הזה אבד
 בגללה, חושב שהוא הפל. בגב, כמו שצאמר (בראשיתח) חרבו המים, ומתרגמים
 נגיבו. אחר כך - ויבא עד חברון. עד שבא להתחבר בה, קורא ושונה בה.